

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. listopadu 2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohumily Huňáčkové a přísedících Mgr. Marie Černé a Vladislavy Pelcové, **takto:**

Obžalovaný

██████████ nar. ██████████, na mateřské dovolené, trvale bytem ██████████, ██████████, okres ██████████, adresa pro doručování ██████████, ██████████, okres ██████████,

je vinen, že

v době od 1. 1. 2011 do 31. 3. 2014 ve společném bydlišti, nejprve v obci ██████████, ██████████, okres Most a následně v obci ██████████, ██████████, okres Most, v různých časových intervalech, minimálně jednou za čtrnáct dní, vykonal orální, poševní a anální pohlavní styk s dcerou své družky ██████████, nar. ██████████, a to s nezletilou ██████████, nar. ██████████, které za pohlavní styk poskytoval různé peněžní částky, většinou 20,- Kč,

tedy

-vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti,

-úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páčání takového činu po delší dobu,

-poskytl dítěti za pohlavní styk úplatu a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmena a), odstavec 3 písmena b) trestního zákoníku,

přečin svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odstavce 1, odstavce 2 písmena a), písmena c) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **5 (pěti) roků**.

Podle § 56 odstavec 2 písmena a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným před soudem byl zjištěn následující skutkový stav tak, jak je popsán ve výroku rozsudku.

Soud vyslechl **obžalovaného** [redacted] který popřel, že by se činu dopustil, popsal soužití s rodinou nezletilé [redacted] a uvedl, že před nějakou dobou si vzal do péče vnuka, syna paní [redacted]. Paní [redacted] se snažila svým jednáním tento úkon zmařit, bylo na něj podáno mnoho trestních oznámení pro zanedbání péče, týrání, zneužívání, vydírání a znásilnění. Tato trestní oznámení byla přijata a jako nepodložená byla odložena. V roce 2013, když odcházel od své manželky a začínal žít s paní [redacted], mu slečna [redacted] nabídla sňatek. Slečna [redacted] má psychické problémy, proto zažádali o zákaz kontaktu a byla hospitalizována. V srpnu 2013 ho navštívila kamarádka, která ho upozornila na nebezpečné jednání paní [redacted], která ještě ve společnosti dvou osob, přemlouvala nezletilou [redacted] k tomu, aby jeho označila za pachatele pohlavního zneužívání, proto vyhledal [redacted] zavolal si ji, co to mělo znamenat a ona mu sdělila, že na něho měla vztek, protože jí zakázal spát u kamarádky. V [redacted] totiž panuje takový trend, že nezletilé děti přespávají různě v rodinách a on byl zásadně proti tomu, aby měl děti mimo kontrolu. Uvedl, že si nepřeje, aby se jeho děti nebo děti, které má v péči, zdržovaly v jiných rodinách. Vzhledem k tomu, že společně se svou družkou paní [redacted] mohli předpokládat, že dojde k problémům ze strany [redacted] dohodli se, že nebude s [redacted] déle než 5 – 10 minut o samotě. S výchovou [redacted] neměl žádný velký problém, ona se mu svěřovala s intimními věcmi, ženskými problémy. Problém nastal v prosinci 2013, kdy se naproti do domu nastěhovala rodina

z Nové Vsi, jejímž členem je [REDAKCE] a děti se začaly kamarádit. On zjistil, že dochází k požívání alkoholu, ke kouření a k pohlavním stykům u dětí od 11 let do 15 let, proto se obrátil na ředitele K – Centra pana [REDAKCE] s žádostí o konzultaci, obrátil se rovněž na OSPOD, kde žádal o zákrok a také na policii, ale nic se nedělo. Na jaře roku 2014 přišel syn [REDAKCE] s tím, že [REDAKCE] s kluky kouří a pije pod mostem. V rodině jí byl vysloven zákaz pohybu mimo areál domu, nesměla opouštět domov. To se nezletilé [REDAKCE] nelíbilo, protestovala a byla drzá na matku. V té době přijela na návštěvu slečna [REDAKCE] ve společnosti svého bratra a slečny [REDAKCE], on je upozornil, že bude nucen požádat soud o úpravu styku matky s dítětem a o omezení způsobilosti k právním úkonům slečny [REDAKCE]. Po jejich odjezdu mu děti sdělily, že s nimi hovořily bez jejich svolení a slečna [REDAKCE] s nimi probírala sexuální praktiky, osahávání z jeho strany [REDAKCE], zneužívání [REDAKCE] a dalších dětí. Dne 10. 4. 2014 došlo k odebrání dětí, obžalovaný se začal aktivně bránit proti těmto krokům, situace byla vyhrocená. Uvedl, že žije s paní [REDAKCE] s níž je v intimním vztahu asi 3 roky. Má v péči několik dětí, přičemž [REDAKCE] není jeho dítětem. Znovu zopakoval, že nikdy se nedopustil orálního, poševního ani análního styku s [REDAKCE]. Domnívá se, že výpověď [REDAKCE] je její reakcí na situaci, která vznikla v rodině po zákazu vycházet z domu a reakcí na pobídku slečny [REDAKCE]. Ještě uvedl, že je pravdou, že [REDAKCE] před ostatními dětmi preferoval, a to z toho důvodu, že to bylo jediné dítě v rodině, které pomáhalo. [REDAKCE] žehlila, vařila a uklízela. Pomáhala sourozencům, ostatní děti se této činnosti vzpouzely, proto [REDAKCE] preferoval a odměňoval ji. Samozřejmě dával peníze i ostatním dětem, ale [REDAKCE] nejvíce. Uvedl, že byl přítomen koupání dětí, koupal [REDAKCE] i její sestru [REDAKCE]. [REDAKCE] koupal proto, že měla dlouhé vlasy a měla problémy s jejich mytím. Nikdy se nedotýkal jejich intimních míst. Matka nezletilých tuto činnost nevykonávala, protože měla dlouhé nehty. Uvedl, že [REDAKCE] také někdy uspával, natáhl se k ní a povídali si. Takto si lehal a uspával i její sestru [REDAKCE]. Všechny děti v rodině fyzicky trestal, a to i [REDAKCE], neboť v době před odebráním dětí, nevybíravým způsobem napadla svoji matku. Nezletilého [REDAKCE] si v rodině ponechal, neboť paní [REDAKCE] požívala alkoholické nápoje. Je pro něho jako vlastní syn. Znovu uvedl, že se vůči dětem nedopustil vědomě jednání, které by je nějak poškodilo. Řešil také problém [REDAKCE] ohledně zneužívání panem [REDAKCE], což skončilo fyzickou výměnou názorů. K otázce, zda se koupal nahý před dětmi, uvedl, že je to pravda, koupal se takto a koupal i děti.

Podle § 102 odstavec 2 trestního řádu byla přečtena výpověď **nezletilé** [REDAKCE], kterou učinila na policii. V této výpovědi uvedla, že obžalovaný po ní chtěl, aby mu brala jeho přirození do ruky a do úst, strkal jí ho do zadečku i do přirození, což se jí nelíbilo. Toto jí dělá již od třetí třídy, a to od doby, kdy s nimi bydlí v [REDAKCE], na [REDAKCE] i v [REDAKCE]. Strkání penisu do zadečku a do přirození jí bolelo, po takové věci mu z penisu vždy něco vyteklo, většinou na ni, on to utřel a nabádal ji, aby to nikde neříkala. Dával jí za to většinou 20 Kč. Nejdřív za ní chodil tak jednou za měsíc, v poslední době dvakrát až třikrát do měsíce. Nikomu to neřekla, až po dlouhé době se svěřila tetě [REDAKCE], která je navštěvovala jednou za čtrnáct dní, kdy jezdila za svým synem [REDAKCE]. Soud vyslechl nezletilou [REDAKCE], a to za účasti znalce z oboru psychologie, zástupce sociálně právní ochrany dětí a sociálních pracovníků Dětského domova v Žatci. Výslech byl uskutečněn na základě žádosti nezletilé [REDAKCE]. Ta před soudem uvedla, že pan [REDAKCE] žije s její matkou, pro ni to byl však vždy cizí člověk. Byl na ni hodný vždy, když po ní něco chtěl, čímž myslí sexuální věci. To na ní požadoval ob den, tehdy jí bylo 9 let. Vždy, když to po ní chtěl, tak se svlékl donaha, přičemž viděla i jeho pohlavní úd. Nejdřív mu pohlavní úd „nestál,“ potom ano. Pohlavním údem se dostával jen na krajíček, byl vzrušený, úd měl ztopořený. Nezletilá svědkyně objasnila, že se dostával na krajíček její pochvy. Později šel hlouběji, to jí bolelo. Bránila se tak, že mu říkala, že jí to bolí. Takový pohlavní styk měl s ní vícekrát. Ještě po ní chtěl, aby mu třela pohlavní úd rukou, to se stalo asi v pěti případech, dával jí také pohlavní úd do zadečku, což bylo vícekrát. Někdy jí také chtěl dávat pohlavní úd do pusy, což

ona odmítala, přitom jí sahal na prsa a vagínu. Přitom jí říkal, že začíná být dobrá jako máma. Hovořil i sprostě, říkal jí například „sáhni si na čůráka“ a jestli si může sáhnout na „píču“. Toto jednání obžalovaného trvalo asi 3 roky, potom se svěčila [REDAKCE] a ona to oznámila policii. Mamince to neřekla, protože jí nevěří. Nesvěřila se ani svým sourozencům. Matka jí vytýká, že jsou v dětském domově její vinou, vztahy mezi ní a matkou se pokazily. Matka jí telefonovala, obžalovaný jí volala jednou a křičel na ni, to bylo v Liberci. Později za ní pan [REDAKCE] jezdil, pořád jí něco kupoval, myslí, že to bylo proto, aby ji ovlivnil, aby to na něho neřekla. Obžalovaný se jí také ptal na to, zda co dělal s ní, má zkusit s [REDAKCE], což je její sestra. Poprvé měla sexuální zážitek s obžalovaným, když jí bylo asi 9 roků pryč, vzal si ji na klín, hladil ji po nohách a říkal jí, že už je dost stará. Soulož s ní vykonal asi po půl roce. Říkal, že je to jejich malé tajemství, aby to nikomu neříkala. Pokud jde o telefonáty obžalovaného do dětského domova, tak slyšela, jak obžalovaný říká její sestře [REDAKCE] do telefonu, že nezletilá ublížila mamince, že šla málem do vězení. K dalším dotazům upřesnila, že ke stykům docházelo, když matka nebyla doma. Obžalovaný poslal sourozence ven a říkal jim, že bude uklízet. Pokud jde o to, že se svými zážitky se svěčila paní [REDAKCE], tak vypověděla, že naposledy byl s paní [REDAKCE] její bratr a paní [REDAKCE] mu řekla, s čím se jí nezletilá svěčila, nikdy jí neslibovala žádné dárky. Pokud jde o pana [REDAKCE], tak vypověděla, že za ním chodily s kamarádkami, on je osahával, měla s ním i pohlavní styk, to jí bylo asi 11 roků. Nabízel jí sladkosti, a to i ostatním dětem. Její matka o tom věděla, když potřebovala půjčit peníze, tak tam chodila i s panem [REDAKCE]. Vše, co uvedla před soudem, potvrdila, že je pravdou. Výslechu byl přítomen znalec z oboru školství a kultura, odvětví klinická psychologie dětí a mládeže, který před soudem stvrdil svůj znalecký posudek. Uvedl, že nezletilá je ubescentní osobností s rozumovými schopnostmi odpovídajícími průměru referenční věkové skupiny. Z hlediska osobnostního jde o osobnost introvertně orientovanou, s výrazným sklonem k uzavřenosti, nejistou v oblasti sebehodnocení a sebezpečí. Nemá narušeny kognitivní schopnosti k žádné z podstatných složek. Její schopnost vnímat a správně reprodukovat prožité události odpovídá zcela jejímu věku. Vztah nezletilé k obžalovanému je ambivalentní, s výraznou převahou negativní emociální složky. Základem tohoto vztahu je dlouhou dominantní postavení nevlastního otce v rodinném společenství, nespravedlivá distribuce jeho přízně mezi příslušníky rodiny, arogantní přístup vůči dětem i matce, dlouhodobé sexuální zneužívání do jisté míry kompenzované určitou privilegovaností její osoby ve srovnání s přístupem k ostatním dětem v rodině. U nezletilé nebyly zjištěny zvýšené sklony ke lhaní, či bezděčnému zkreslování prožitků, ať jako účelového jednání, či jako součást patologického osobního utváření. Z věcného kontextu, ani ze způsobu podání svědectví, není patrné, že by jeho obsah měl být důsledkem (v tom případě velmi pasivní) sugesce, či prostou reprodukcí návodu další osoby. Podle znalce je nezletilá schopna reálně posoudit nepřiměřenost a závadovost jednání uvedeného druhu. Je schopna podat obecně věrohodnou výpověď o prožitých událostech. Znalec byl přítomen výslechu nezletilé před policií dne 10. 4. 2014 a uvedl, že nezletilá vypovídala spontánně a její líčení události jeví znaky přirozeného začlenění do zážitkové a zkušenostní struktury jejího prožívání. Způsob její výpovědi nenesl známky naučené či vykonstruované fabulace, prezentované bez opory v osobní zkušenosti. Její výpověď nese známky specifické věrohodnosti. Nebyly prokázány okolnosti, které by věrohodnost podané výpovědi zpochybňovaly. Nebyla také shledána u nezletilé výrazná osobnostní motivace pro případně křivé nařčení, ani motivace pro reprodukcí návodu jiné osoby s vědomým úmyslem obžalovaného poškodit. Nezletilá je schopna, v nezbytné míře, účastnit se dalších úkonů trestního řízení za předpokladu ohleduplného přístupu, minimalizující možnost sekundární viktimizace. Znalec nedoporučil přímou konfrontaci s obžalovaným. Soud proto provedl výslech nezletilé mimo hlavní líčení, opětovně za účasti znalce. Znalec se k této výpovědi nezletilé opětovně vyjádřil před soudem, kdy nezletilá požádala, aby byla soudem vyslechnuta, že tento výslech by byl možný, neboť nezletilá zřejmě o něj požádala, aby mohla nějakým způsobem v sobě věc uzavřít. K výslechu nezletilé, která byla soudem vyslechnuta, vypověděl, že nezletilá vypovídala v podstatě konzistentně s údaji, které byly soudu známy. Svoji výpověď rozšířila na

dotazy obhájce o zážitky, které se vztahovaly k jejím kontaktům s důchodcem v [REDACTED] ([REDACTED]). Na nynější výpovědi nezletilé neshledal nic, co by zásadně změnilo názory, které vyjádřil ve znaleckém posudku. Pokud se má vyjádřit k samotnému průběhu a věrohodnosti celkového projevu nezletilé před soudem, tak tam tyto okolnosti nezbudily pochybnosti, které by měnily stanovisko na psychologický aspekt věrohodnosti v pochybnosti.

Soud vyslechl družku obžalovaného [REDACTED], matku nezletilé, která vypověděla k tomu, že její druh měl pohlavně zneužívat její dceru [REDACTED], že si není vědoma, že by to byla pravda. Obžalovaný nikdy nebyl s dětmi sám, vždy byly přítomny všechny děti nebo ona osobně. Uvedla, že nezletilá [REDACTED] to řekla na návod slečny [REDACTED], proto se s obžalovaným rozhodli, že s [REDACTED] nebude sám déle než 5 minut. Když se [REDACTED] ptali, proč to na obžalovaného řekla, uvedla, že jí pan [REDACTED] zakázal spát u kamarádky [REDACTED]. Vztah obžalovaného k [REDACTED] byl kladný, preferoval ji proto před ostatními dětmi, že mu pomáhala v domácnosti. Také se mu svěřovala se svými intimnostmi více než jí. Dále vypověděla, že se obžalovaný s nezletilou [REDACTED] koupal, a to proto, že jí myl vlasy. Ví o tom, že obžalovaný nezletilé poskytoval peníze, ale vždycky jí o tom řekl. Ví také o tom, že [REDACTED] měl zneužívat pan [REDACTED]. K okolnostem ohledně obžalovaného uvedla, že své dceři nevěřila, protože pozná, kdy její dcera lže. Když se jí [REDACTED] zeptala, zda věří jí nebo obžalovanému, uvedla, že nevěří jí ani obžalovanému. Pokud jde o další dotazy, uvedla svědkyně, že obžalovaného nahého viděla [REDACTED] málo.

Soud vyslechl [REDACTED] [REDACTED], která žije v Domově se [REDACTED], neboť trpí schizofrenií a je tělesně postižená, přičemž z tohoto důvodu byl její nezletilý syn [REDACTED] svěřen do péče obžalovaného. Svědkyně vypověděla, že oznámila na policii, že pan obžalovaný zneužívá děti, což se dozvěděla na koupališti. Když se na to ptala nezletilá [REDACTED], řekla nezletilá, že je to pravda, ale že má zakázáno to říkat. Nezletilá se jí svěřila s tím, že ji obžalovaný zneužívá od 9 let, že ji strká pohlavní úd mezi nohy. Svědkyně uvedla, že před nějakou dobou měla i ona s obžalovaným pohlavní styky. Uvedla, že se svým bratrem byla u [REDACTED] na návštěvě a ptali se [REDACTED], zda je pravda to, že měla pohlavní styk s obžalovaným a ona odpověděla, že to je pravda, a že to řekla i na policii. Poté, co věc oznámila, ji obžalovaný prostřednictvím telefonu hrubě napadal.

Vyslechnuta soudem byla i svědkyně [REDACTED] která pracuje jako vedoucí oddělení Sociálně právní ochrany dětí v Litvínově, přičemž tato vypověděla, že s dětmi [REDACTED] neměli před tím žádnou zkušenost, protože děti přišly z Mostu. V současné době spolupracují s dětským domovem. Uvedla, že nevěděli o tom, že by byla [REDACTED] pohlavně zneužívána. Rovněž svědkyně [REDACTED], pracovnice téhož oddělení, potvrdila, že od 1. 10. 2014 má na starosti rodinu [REDACTED] a udržuje s nimi styk i v dětském domově. Zpočátku byla [REDACTED] zaražená, nechtěla komunikovat, ale později v dětském domově ožila a líbí se jí tam. [REDACTED] rovněž pracovnice stejného oddělení, vypověděla, že se zúčastnila výslechu [REDACTED] na policii a rovněž v této trestní věci vypovídala i spolupracovnice [REDACTED] paní [REDACTED], ta se účastnila odběru dětí z rodiny a navštívila je v diagnostickém ústavu. Neměla žádné signály o tom, že by se v rodině něco dělo. Ze svědecké výpovědi [REDACTED], které předcházely záznam, který byl svědkyní vypracován, a který byl zaslán soudu, vyplývá, že jako vychovatelka nezletilých dětí v dětském domově, byla upozorněna, že když mívala [REDACTED] u sebe mobil, volala jí několikrát matka i s obžalovaným. Obžalovaný chtěl, aby děti napsaly soudci, že se nic nestalo. Tento záznam svědkyně potvrdila před soudem, když uvedla, že sestra [REDACTED] [REDACTED] měla telefonát od matky, byla rozrušená, [REDACTED] se do toho vložila a řekla jí „tebe jenom bil, ale mě dělal i jiné věci.“ Pak řekla, že s ní spal a nejen on, ale i nějaký důchodce, že jí za to dával sladkosti.

Ríkala, že když matka odešla, tak po ní obžalovaný vyžadoval styk, a když nechtěla, tak jí bil. Dále potvrdila, že když děti hovořily se svou matkou, předala tato telefon obžalovanému, který když telefonoval s [REDAKCE] a jejím bratrem [REDAKCE], tak chtěl, aby napsali soudu dopis, jak vše probíhalo, aby napsali pravdu, že se nic nestalo, že je nevinný. [REDAKCE] také potvrdila, že po nich obžalovaný chtěl, aby tento dopis napsali. Dále uvedla, že má za to, že matka nezletilých dětí je pod vlivem obžalovaného, který ovlivňuje i děti. Při jedné z návštěv řekl obžalovaný dětem, co chtějí příště přivést. Před tím se stalo, že [REDAKCE] přivezli tablet a [REDAKCE] jí řekla, že jí maminka slíbila, že pokud řekne „pravdolež“, tak dostane tablet, který také dostala. Soud tuto svědkyni vyslechl ještě opakovaně po výslechu nezletilé před soudem, zejména k tomu, jak se nezletilá vypořádala s tímto výslechem a svědkyně uvedla, že den a půl nezletilá nemluvila, byly objednány k psychiatrice a po cestě jí nezletilá řekla „teto, já už to nechci, už nechci vypovídat.“ Uvedla, že v dětském domově neměla žádné velké problémy s nezletilou. Sestra nezletilé [REDAKCE], však [REDAKCE] vyčítá, že je v dětském domově jen kvůli ní, tomu svědkyně byla i přítomna. Svědkyně [REDAKCE], pracovnice Dětského domova v Žatci uvedla, že při pobytu v dětském domově [REDAKCE] v sobě řeší, jestli má říct pravdu o tom, že byla zneužívána, a když je pod velkým tlakem, tak se svěčila, že to byla pravda, ale že se bojí, že to uškodí matce. Děti mají povoleno telefonovat s matkou a vychovatelka řekla, že je velmi pravděpodobné, že hovořily i s obžalovaným a podle reakcí, zejména [REDAKCE], bylo vidět, že na ni byl vyvíjen tlak. Svědkyně [REDAKCE], profesionální pěstounka, před soudem uvedla, že se kamarádí s manželkou obžalovaného i s obžalovaným, uvedla, že se obžalovaný svým dětem věnoval, měl u nich respekt, neviděla, že by obžalovaný někoho zmlátil nebo na děti zvýšil hlas. Nechápala proto, že děti byly z rodiny odebrány. [REDAKCE], ředitelka školy v [REDAKCE], vypověděla, že [REDAKCE] byla milá dívka, neprůbojná a hodně uzavřená. Málo komunikovala, nikdy se nechtěla o ničem zmiňovat, žádné problémy neměla, ale jednalo se o podprůměrnou žákyni. Děti [REDAKCE] na ni působily jako děti ze sociální rodiny. Svědkyně [REDAKCE], v té době ještě zákonná manželka obžalovaného, vypověděla, že s obžalovaným ve společné domácnosti již delší dobu nežije. Chtěla vypovídat v nepřítomnosti obžalovaného, neboť v době, kdy spolu žili, jí vyhrožoval, vyhrožoval jí fyzickým napadením, také jí dal pěstí do levé tváře a rovněž jí sprostě nadával. Přivedl k ní také děti [REDAKCE] na prázdniny, k tomu uvedla, že [REDAKCE] a [REDAKCE] koupal. [REDAKCE] rychle umyl, poslal pryč a zůstal s [REDAKCE] v koupelně. O zneužívání [REDAKCE] nic neví. Na žádost obžalovaného vyslechl soud [REDAKCE], ředitele Protidrogového centra v Mostě, s kterým obžalovaný udržuje přátelský vztah. Uvedl, že mu není nic známo o nadměrném trestání dětí [REDAKCE] a svědek nezaznamenal žádné intimní nebo jiné kontakty s dětmi [REDAKCE]. Myslí si, že děti byly vychovány dobře, co se týká slušnosti i přístupu k samostatnosti. Soud rovněž vyslechl jako svědka, bratra svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE], který vypověděl, že byl na návštěvě v České republice u své sestry a šli pěšky na hřiště. [REDAKCE] se v té době bavila s jeho sestrou, která jí řekla „[REDAKCE], řekni to.“ Před ním jeho sestra požádala [REDAKCE], aby se vyjádřila k tomu, zda to je pravda a dívka řekla, že ano, pak si odešla hrát. Jeho sestra mu řekla, že [REDAKCE] je znásilňována obžalovaným. On si proto zavolał [REDAKCE] a zeptal se jí přesně „[REDAKCE], ty máš pohlavní styk?“ Ona se styděla a pak řekla „ano.“ Poté mu řekla, že má pohlavní styk s obžalovaným. Svědek viděl [REDAKCE] poprvé v životě a své sestře řekl, co mu řekla. Jeho sestra dále dodala, že děti, které žijí u [REDAKCE], chodí špinavé, nemají topení, spí všichni společně v pokoji. O koupání [REDAKCE] mu řekla sestra, že když se koupou, tak děti musí odejít a [REDAKCE] musí zůstat v koupelně s obžalovaným sama. Uvedl, že jeho sestra je nemocná, trpí paranoidní schizofrenií s rozdvojenou osobností, je však stabilizovaná. Na závěr svědek uvedl, že trvá na tom, že mu nezletilá [REDAKCE] řekla do očí, že byla pohlavně zneužívána obžalovaným. Soud přizval jako svědka [REDAKCE], policistu, který se podílel na prověřování této trestní věci, avšak tento uvedl, že si na věc v podrobnostech již nevzpomíná. Rovněž policistka [REDAKCE] uvedla, že výslech nezletilé svědkyně [REDAKCE] probíhal standardně jako u všech dětí a při výslechu byl přítomen nejen soudce, ale i dětský psycholog a zástupce odboru péče o dítě. Na podrobnosti si pro odstup doby již nepamatuje.

Soud za zákonných podmínek přečetl výslechy nezletilých, a to [REDAKCE], která uvedla, že je kamarádkou [REDAKCE], ta se jí svěřovala a říkala jí, že obžalovaný ji znásilňuje, dále se o tom nechtěla bavit, [REDAKCE], který vypověděl, že viděl, že obžalovaný byl s [REDAKCE] schovaný pod dekou, když vešel do pokoje, až v ústavu mu [REDAKCE] řekla, že ji obžalovaný obtěžoval a chtěl po ní, aby s ním měla pohlavní styk. Neviděl obžalovaného, že by [REDAKCE] osahával nebo jiné sexuální aktivity.

Ve věci byl podán znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví gynekologie dětí a dospívajících, v němž znalec dospěl k závěrům, že u [REDAKCE] [REDAKCE] došlo k poranění hymenu v minulosti a ta poranění jsou staršího data, přičemž popisovaný stav vznikl s největší pravděpodobností nějakou formou nekoitální sexuální aktivity, tedy ne zaváděním penisu do pochvy. Jednalo se o ohmatávání či zavádění prstu anebo podobného předmětu do pochvy nezletilé [REDAKCE] [REDAKCE]. Nález popsany při vyšetření hymenu nezletilé, vylučuje zavedení normálně vyvinutého penisu do pochvy. Anální pohlavní styk se třináctiletou dívkou je možný, žádné stopy po něm nejsou popsány.

Další důkazy, které soud provedl, byly listinného charakteru. Jedná se zejména o protokol o ohledání místa činu, z něhož se podává, kde k trestné činnosti mělo docházet, lékařské zprávy o gynekologickém vyšetření nezletilé, dále emailovou komunikací mezi obžalovaným a [REDAKCE] [REDAKCE] a dopisy, které měla napsat a adresovat své matce nezletilá [REDAKCE] z Diagnostického ústavu v Liberci a dále nařízením předběžných opatření zdejšího soudu o umístění nezletilých dětí do výchovných ústavů. Soud rovněž provedl důkaz spisem Okresního soudu v Mostě sp. zn. 7 T 11/2017, z něhož vyplývá, že rozsudkem tohoto soudu ze dne 29. 6. 2017, který nabyl právní moci dne 21. 7. 2017, byl [REDAKCE] starobní důchodce z [REDAKCE], odsouzen za zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavce 1 trestního zákoníku, přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 211 odstavec 1 písmena a), odstavec 3 písmena d) trestního zákoníku a svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odstavec 1, odstavec 2 písmena a) trestního zákoníku na tom skutkovém základě, že v přesně nezjištěné době od září 2012 do konce ledna 2014 v [REDAKCE] [REDAKCE], ve svém bytě, opakovaně osahával na prsou a přirození pod oblečením nezletilou [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a dále ji přemlouváním bez použití násilí nebo vyhrožování přiměl k felaci jeho pohlavního údu až do jeho vyvrcholení, za což jí poskytoval drobné finanční obnosy a sladkosti, za to mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 3 roků podmíněně odložený na zkušební dobu 4 roků.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu tak, jak mu to ukládá trestní řád v ustanovení § 2 odstavce 6 trestního řádu a dospěl k závěru, že skutek prezentovaný ve výroku o vině se stal a spáchal jej obžalovaný. Obžalovaný spáchání trestné činnosti v plném rozsahu popřel a uvedl, že se činu nedopustil. Je pravdou, že byl přítomen koupání [REDAKCE], ale jenom proto, že měla dlouhé vlasy, které si rádně neumyla, a on jí v tomto směru pomáhal. Co se týká trestního oznámení, tak toto podala [REDAKCE], jejíhož nezletilého syna [REDAKCE], společně s [REDAKCE] [REDAKCE], vychovávají, ta také vyvíjela nátlak na nezletilou [REDAKCE]. Uvedl, že výchovu nezletilých zabezpečoval, a že je osobou, která není hrdá na svůj bývalý život. Syna [REDAKCE] vychovával s ohledem na její složitý zdravotní stav, protože je schizofreničkou. Všechny děti [REDAKCE], včetně [REDAKCE], považuje za své, vychovával je odmala a na srdci mu ležel jejich zájem, i když riskoval vazební stíhání, snažil se na děti působit tak, aby se chovaly rádně. Uvedl, že nezletilá [REDAKCE] lže. Oproti jeho výpovědi stojí výpověď nezletilé [REDAKCE], která byla vyslechnuta jednak policií, jednak mimo hlavní líčení před soudem, a ta potvrdila při obou výsleších jednání

obžalovaného v tom směru, že se vůči ní dopouštěl sexuálně motivovaného jednání, a to již od doby, kdy jí bylo 9 let. Za to jí poskytoval i peníze, nikomu nic neřekla, až potom [REDAKCE] [REDAKCE] Uváděla ve své výpovědi i podrobnosti, týkající se chování obžalovaného, který jí měl říct, že je v sexuálním chování skoro tak dobrá jako její matka. Pokud jde o její pohlavní zneužívání odsouzeným [REDAKCE], tak uvedla, že k tomuto docházelo až poté, co byla zneužita obžalovaným, což je potvrzeno i v rozsudku sp. zn. 7 T 11/2017, kde je stanovena doba pohlavního zneužívání od září 2012 do konce ledna 2014. Výpověď nezletilé svědkyně je potvrzována výpovědi svědkyně [REDAKCE], o pravdivosti jejíž výpovědi, soud nepochybuje, které se nezletilá s jednáním obžalovaného jako první svěřila, dále výpovědi svědka [REDAKCE] [REDAKCE], bratra [REDAKCE] [REDAKCE], který byl přítomen tomu, že nezletilá mu řekla o pohlavním zneužívání ze strany obžalovaného, také nezletilí svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] uvedli, že se jim nezletilá svěřila se sexuálními aktivitami ze strany obžalovaného. Rovněž vychovatelka [REDAKCE] [REDAKCE] z Dětského domova v Žatci vypověděla, že nezletilá potvrdila, že je pravdou, že ji obžalovaný pohlavně zneužíval. Rovněž svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE], pracovnice Dětského domova v Žatci, potvrdila, že nezletilá v sobě řešila otázku, zda má říci pravdu a nezletilá později požádala o výslech před Okresním soudem v Mostě. Na základě uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 2 trestního zákoníku, když vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let a spáchal tak takový čin na dítěti mladším patnácti let svěřenému jeho dozoru, zneužívaje jeho závislosti, dále přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odstavec 1 písmena a), odstavec 3 písmena b) trestního zákoníku, když úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu a pokračoval v páčání takového činu po delší dobu a přečinu svádění k pohlavnímu styku podle § 202 odstavec 1, odstavec 2 písmena a), písmena c) trestního zákoníku, když poskytl dítěti za pohlavní styk úplatu a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let a pokračoval v páčání takového činu po delší dobu. Jak už bylo výše řečeno, obžalovaný je usvědčen, zejména výpovědi nezletilé [REDAKCE], přičemž bylo znalecky potvrzeno, že její výpověď je věrohodná. Nebyla u ní zjištěna motivace pro případně krivé nařčení ani motivace pro reprodukci návodu jiné osoby s vědomým úmyslem obžalovaného poškodit. Její výpověď tedy považuje soud za stěžejní důkaz o vině obžalovaného, který pak koresponduje ještě s dalšími důkazy o vině obžalovaného, zejména vyplývající z výpovědi svědkyň [REDAKCE] a svědka [REDAKCE], jakož i z výpovědi nezletilých svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Nebylo zjištěno nic, co by zpochybňovalo přičetnost obžalovaného v době činu, neboť ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, bylo zjištěno, že obžalovaný netrpěl duševní poruchou nebo nemocí, pro kterou by nebyl schopen rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání ovládat. Rovněž nebylo zjištěno, že by trpěl sexuální úchylnou. Byl proto uznán vinným.

Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud ke kritériím uvedeným v § 39 odstavec 1 trestního zákoníku, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a k poměrům pachatele. Hodnotil také jeho dosavadní způsob života, možnosti jeho nápravy, přihlédl k chování obžalovaného po činu a k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro příští život obžalovaného. Zjistil z opisu rejstříku trestů, že obžalovaný byl v minulosti dvakrát soudem odsouzen. V roce 1999 pro trestný čin podle § 250 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákona a v roce 2010 byl odsouzen Městským soudem v Praze pro pokus trestného činu úvěrového podvodu podle § 8 odstavec 1 trestního zákoníku k § 250b odstavec 4 písmena b) trestního zákoníku, v obou případech mu byl uložen podmíněný trest, přičemž v prvním případě se osvědčil a v druhém případě jeho odsouzení podléhalo amnestii prezidenta republiky z 1. 1. 2013. Obžalovaný svým jednáním porušil důslednou ochranu všech osob mladších než patnáct let před jakýmkoli útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost. Obžalovaný trestnou činnost v plném rozsahu popřel a tím se připravil o významnou polehčující okolnost doznáním. Jeho jednání, které mělo vliv na psychologický stav nezletilé je dosud nezhodnotitelné a otevřené, přičemž ze zpráv Dětského domova v Žatci

vyplývá, že nezletilá ■■■■■ je pod lékařským dohledem psychiatra, neboť vykazovala sebepoškození, je na ni působeno medikací, přičemž se nepodařilo psychický stav dívky uvést do rovnováhy. Závěr ošetřující lékařky ohledně její diagnózy zní, porucha přízpůsobení, úzkostně depresivní reakce, souvislost se susp. sexuálním zneužíváním, změny v životních podmínkách. Vzhledem ke všem okolnostem uvedeným v hlavním líčení, dospěl soud k závěru, že vzhledem k závažnosti a následkům trestné činnosti, které jednání obžalovaného mělo na nezletilou, je třeba uložit nepodmíněný trest odnětí svobody, který soud vyměřil vzhledem k tomu, že na obžalovaného je nutno hledět, jakoby odsouzen nebyl, ve výměře 5 let. Pro výkon trestu ho pak zařadil do věznice s ostrahou, kam podle zákona patří.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání **do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím podepsaného soudu. Odvolání má odkladný účinek. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku, nebo v další lhůtě k tomu ustanovené předsedou senátu soudu I. stupně, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Most 30. listopadu 2017

JUDr. Bohumila Huňáčková
předsedkyně senátu, v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Kastnerová.

[REDACTED]